

[Riishøj]

når det drejer sig om kulimport fra Sydafrika og olietransporter, så er Danmark bestemt ikke noget lille land. Det er til gengæld vigtigt, at Danmark styrker sit internationale engagement i denne sag og får andre lande med. Derfor udtrykkes der i beslutningsforslaget, som nu vedtages, støtte til faglige initiativer på området, og derfor skal Danmark tage spørgsmålet om olietransporter op i FNs sikkerhedsråd, når vi bliver medlem inden længe. Vi skal med andre ord arbejde offensivt for at få andre lande med, fjerne hykleri- et internationalt.

Det er blevet hævdet, at dette beslutningsforslag kommer til at koste dansk valuta. Vi er i SF villige til at betale den pris. Vi tror blot, at prisen overdrives. Til gengæld opfylder vi vore FN-forpligtelser, og vi opnår øget anseelse i de lande og i de kredse, der slås for virkeliggørelse af effektivt virkende sanktioner. Det er væsentlig bedre end det, der er alternativet. Med vedtagelsen af forslaget får Danmark styrket sit renommé efter den skandaløse Trigonaffære. Vi virkeliggør væsentlige dele af Osloerklæringen, som blev vedtaget for få måneder siden, og vi regner bestemt med, at gennemførelsen af forslaget vil styrke sanktionspolitikken i de andre nordiske lande. Derfor understreges det meget stærkt i beslutningsforslaget, at dette nok er isolerede danske skridt, men at vi skal arbejde internationalt og arbejde stærkere internationalt.

Vi vil i SF nøje følge, hvad regeringen gør for at følge dette forslag op. Vi kan risikere en boykot, men vi agter straks at tage spørgsmålet op igen i folketinget, i det øjeblik det bliver nødvendigt.

Ministeren har nævnt, at vi mangler lovgrundlag for anden del af beslutningsforslaget, om olietransporterne, og jeg hilser med glæde, at hr. Lasse Budtz nævnte, at i det omfang det mangler, og i det omfang vi kan få oplysningerne frem, må vi skaffe det nødvendige lovgrundlag. Det er føjet ind i det første afsnit, om kulimporten, og det kan blive nødvendigt. Hvis rederierne ikke vil afgive rapporter til folketinget, må vi naturligvis skaffe det nødvendige lovgrundlag, og jeg hilser med tilfredshed, at hr. Lasse Budtz nævnte dette i sit indlæg.

Vi er i socialistisk folkeparti glade for, at vi fik gennemført de væsentligste dele af det beslutningsforslag, vi fremsatte i efteråret.

Det er et væsentligt skridt i retning af en bedre dansk Sydafrikapolitik og en bedre dansk sikkerhedspolitik. Det er et skridt i retning af at udviske det dårlige renommé efter Trigonaffæren.

Stinus (RV):

Drøftelserne i folketinget om dette forslag har afsløret et alvorligt ukendskab til, hvad det egentlig er, Danmark går ind for i De Forenede Nationer. Det kan skyldes, at de fleste af de resolutioner, som vedtages i FN, også dem, Danmark stemmer for, kun forefindes på udenlandsk, men det er jo ingen undskyldning.

Når jeg i mit indlæg nu citerer fra FNs resolutioner, er det altså i min oversættelse, som naturligvis kan checkes med den engelske tekst, der er brugt som udgangspunkt. I resolution 3839 I om investeringer i Sydafrika, vedtaget med bl.a. Danmarks stemme den 5. december 1983, erklærer FNs generalforsamling sig i den præambulære § 3:

»... overbevist om, at en standsning af alle nye udenlandske investeringer i og finansielle lån til Sydafrika ville udgøre et vigtigt skridt, når det drejer sig om international handling for udryddelsen af apartheid, da sådanne investeringer og lån hjælper og opmuntrer dette lands apartheidpolitik.«

I samme resolutions præambulære § 4 byder FNs generalforsamling – fortsat med Danmarks stemme –:

»... velkommen til skridt foretaget af regeringer, som med dette sigte har truffet lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger.«

Denne resolution slutter med indtrængende at anmode sikkerhedsrådet om at tage effektive skridt til at bringe udenlandske investeringer i og lån til Sydafrika til ophør, men der står intet om, at landene indtil da blot skal lægge armene over kors og handle i direkte modstrid med det, de selv har givet udtryk for i resolutionen.

I en anden resolution, 3839 J, ligeledes af 5. december 1983, om olieembargo mod Sydafrika, erklærer FNs generalforsamling sig – igen med Danmarks stemme – i den præambulære § 3:

»... overbevist om nødvendigheden af at sikre effektiv gennemførelse af den selvplagede embargo eller den politik, som de fleste